

Bil. S 16

**AKTA CUKAI PENDAPATAN
(PENGAL 35)**

**PERINTAH CUKAI PENDAPATAN (PERTUKARAN MAKLUMAT)
(AUSTRALIA), 2016**

BAHAWASANYA adalah diperuntukkan oleh bab 41(1) dari Akta Cukai Pendapatan bahawa jika Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan dalam Majlis Mesyuarat dengan perintah mengisytiharkan bahawa penyusunan yang dinyatakan dalam perintah itu telah dibuat dengan kerajaan mana-mana negara atau wilayah di luar Negara Brunei Darussalam dengan tujuan untuk bertukar-tukar maklumat berhubung dengan cukai di bawah Akta itu dan sebarang cukai yang sama jenisnya yang dikenakan oleh undang-undang negara atau wilayah tersebut, dan bahawa adalah mustahak supaya penyusunan tersebut sepatutnya berkuat kuasa, maka penyusunan tersebut hendaklah berkuat kuasa berhubung dengan cukai dan perkara lain yang berkaitan di bawah Akta itu dengan tidak menghiraukan apa-apa jua dalam sebarang undang-undang bertulis.

DAN BAHAWASANYA dengan suatu perjanjian bertarikh 6 haribulan Ogos 2013 di antara Kerajaan Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan Negara Brunei Darussalam dan Kerajaan Australia, penyusunan telah dibuat antara lainnya bagi pertukaran maklumat berhubung dengan perkara-perkara cukai.

OLEH YANG DEMIKIAN MAKA adalah dengan ini diisytiharkan oleh Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan dalam Majlis Mesyuarat bahawa —

(a) perjanjian yang dinyatakan dalam Jadual kepada Perintah ini telah dibuat dengan Kerajaan Australia; dan

(b) adalah mustahak bahawa penyusunan tersebut hendaklah berkuat kuasa dengan tidak menghiraukan apa-apa jua dalam sebarang undang-undang bertulis.

JADUAL

**PERJANJIAN DI ANTARA
KERAJAAN KEBAWAH DULI YANG MAHA MULIA
PADUKA SERI BAGINDA SULTAN DAN YANG DI-PERTUAN
NEGARA BRUNEI DARUSSALAM**

DAN

KERAJAAN AUSTRALIA

BAGI PERTUKARAN MAKLUMAT MENGENAI PERKARA-PERKARA CUKAI

Kerajaan Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan Negara Brunei Darussalam dan Kerajaan Australia,

Dengan hasrat untuk memudahkan pertukaran maklumat berkenaan dengan cukai-cukai, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

MATLAMAT DAN SKOP PERJANJIAN INI

Pihak-pihak berkuasa yang layak di Pihak-Pihak Pejanji hendaklah memberikan bantuan melalui pertukaran maklumat yang dijangka berkaitan dengan pelaksanaan dan penguatkuasaan undang-undang domestik Pihak-Pihak Pejanji berkenaan dengan cukai-cukai yang meliputi oleh Perjanjian ini. Maklumat tersebut hendaklah termasuk maklumat yang dijangka berkaitan dengan penentuan, taksiran dan pemungutan cukai-cukai tersebut, mendapatkan balik dan penguatkuasaan tuntutan-tuntutan cukai, atau penyiasatan atau pendakwaan perkara-perkara cukai. Pertukaran maklumat hendaklah menurut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini dan hendaklah disifatkan sebagai sulit mengikut cara yang diperuntukkan dalam Perkara 8. Hak-hak dan perlindungan yang diberi jaminan kepada orang-orang oleh undang-undang atau amalan pentadbiran Pihak yang diminta terus terpakai. Negara Yang Diminta akan berusaha sedaya upaya untuk memastikan bahawa apa-apa hak dan perlindungan tidak dipakai dalam perkara yang tidak menghalang atau melambatkan secara tidak wajar pertukaran maklumat dengan berkesan.

Perkara 2

BIDANG KUASA

Negara Yang Diminta tidak wajib memberikan maklumat yang tidak dipegang oleh pihak-pihak berkuasanya dan tidak juga dalam milikan atau kawalan orang-orang yang berada di dalam bidang kuasa wilayahnya.

Perkara 3

CUKAI-CUKAI YANG DILIPUTI

1. Cukai-cukai yang sedia ada yang menjadi perkara Perjanjian ini adalah:
 - (a) di Australia, cukai-cukai dari tiap-tiap jenis dan perihalan yang dikenakan di bawah undang-undang persekutuan yang ditadbir oleh Pesuruhjaya Cukai; dan
 - (b) di Negara Brunei Darussalam, semua cukai yang dikenakan atau ditadbir oleh Kerajaan Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan Negara Brunei Darussalam.
2. Perjanjian ini hendaklah juga dikenakan kepada apa-apa cukai yang sama atau sebahagian besarnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau bagi menggantikan, cukai-cukai sedia ada. Perjanjian ini hendaklah juga dikenakan kepada cukai-cukai lain sebagaimana yang dipersetujui dalam pertukaran surat di antara Negara-Negara Pejanji. Pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu antara satu sama lain tentang sebarang perubahan penting kepada pencukaaian dan langkah-langkah mengumpul maklumat yang berkaitan yang diliputi oleh Perjanjian ini.
3. Perjanjian ini tidak dikenakan kepada cukai-cukai yang dikenakan oleh negara-negara, majlis perbandaran, atau lain-lain bahagian kecil politik, pemilikan Negara Pejanji.

Perkara 4

TAKRIFAN

1. Bagi maksud-maksud Perjanjian ini, melainkan jika ditakrifkan selainnya:
 - (a) perkataan “Negara Pemohon” bermakna Negara Pejanji yang meminta maklumat;
 - (b) perkataan “Australia” bermakna Commonwealth of Australia dan, jika digunakan bagi maksud geografi, tidak termasuk semua wilayah luar daripada:
 - (i) Wilayah Pulau Norfolk;
 - (ii) Wilayah Pulau Christmas;
 - (iii) Wilayah Kepulauan Cocos (Keeling);
 - (iv) Wilayah Kepulauan Ashmore dan Cartier;

- (v) Wilayah Kepulauan Heard dan McDonald; dan
- (vi) Wilayah Kepulauan Coral Sea,

dan termasuk mana-mana kawasan bersebelahan dengan had wilayah Australia (termasuk Wilayah-Wilayah yang dinyatakan dalam perenggan kecil ini) yang berkaitan dengan yang pada masa ini sedang berkuat kuasa, konsisten dengan undang-undang antarabangsa, undang-undang Australia yang berurusan dengan penerokaan untuk atau eksploitasi mana-mana sumber-sumber asli khususnya zon ekonomi atau dasar laut dan tanah bawah pelantar benua;

(c) perkataan “Negara Brunei Darussalam” bermakna wilayah Negara Brunei Darussalam termasuk laut wilayahnya, sehingga meliputi ruang udara di atas wilayah tersebut, yang ke atasnya Negara Brunei Darussalam menjalankan kedaulatan, dan kawasan maritim yang melimpasi laut wilayahnya, termasuk dasar laut dan tanah bawah, yang telah atau mungkin selepas ini ditetapkan di bawah undang-undang Negara Brunei Darussalam sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Negara Brunei Darussalam menjalankan hak kedaulatan dan bidang kuasa menurut undang-undang antarabangsa;

(d) perkataan “dana atau skim pelaburan kolektif” bermakna apa-apa alat pelaburan terkumpul, tanpa mengira bentuk undang-undang. Perkataan “dana atau skim pelaburan kolektif awam” bermakna mana-mana dana atau skim pelaburan kolektif dengan syarat unit-unit, saham-saham atau kepentingan lain ke atas dana atau skim itu boleh dengan mudahnya dibeli, dijual atau ditebus dengan oleh orang ramai. Unit-unit, saham-saham atau kepentingan lain ke atas dana atau skim itu boleh dengan mudahnya dibeli, dijual atau ditebus “oleh orang ramai” jika pembelian, penjualan atau penebusan itu tidak dibataskan secara tersirat atau nyata kepada suatu kumpulan pelabur yang terhad;

(e) perkataan “syarikat” bermakna mana-mana badan korporat atau mana-mana entiti yang disifatkan sebagai suatu badan korporat bagi maksud-maksud cukai;

(f) perkataan “pihak berkuasa yang layak” bermakna dalam hal Australia, Pesuruhjaya Percukaian atau wakil Pesuruhjaya yang diberi kuasa dan, dalam hal Negara Brunei Darussalam, Menteri Kewangan atau wakil Menteri yang diberi kuasa;

(g) perkataan “Negara Pejanji” bermakna Australia atau Negara Brunei Darussalam mengikut kehendak konteksnya;

(h) perkataan “undang-undang jenayah” bermakna semua undang-undang jenayah yang telah ditetapkan sebagai di bawah undang-undang domestik tanpa mengira sama ada yang terkandung dalam undang-undang cukai, kod jenayah atau lain-lain statut;

(i) perkataan “perkara-perkara cukai jenayah” bermakna perkara-perkara cukai yang melibatkan tingkah laku yang mana boleh didakwa di bawah undang-undang jenayah Negara Pemohon;

(j) perkataan “maklumat” bermakna apa-apa fakta, pernyataan atau rekod dalam apa jua bentuk pun;

(k) perkataan “langkah-langkah mengumpul maklumat” bermakna undang-undang dan prosedur pentadbiran atau kehakiman yang membolehkan suatu Negara Pejanji mendapatkan dan memberikan maklumat yang diminta;

(l) perkataan “orang” termasuk seseorang individu, sebuah syarikat dan mana-mana kumpulan orang lain;

(m) perkataan “kelas saham-saham yang utama” bermakna kelas atau kelas-kelas saham yang menggambarkan suatu majoriti kuasa mengundi dan nilai syarikat;

(n) perkataan “syarikat dagangan awam” bermakna mana-mana syarikat yang kelas saham-sahamnya yang utama disenaraikan dalam sebuah bursa saham yang diiktiraf dengan syarat saham-sahamnya yang tersenarai dengan mudahnya boleh dibeli dan dijual oleh orang ramai. Saham-saham boleh dibeli atau dijual “oleh orang ramai” jika pembelian atau penjualan saham-saham tidak dibataskan secara tersirat atau nyata kepada suatu kumpulan pelabur yang terhad;

(o) perkataan “bursa saham yang diiktiraf” bermakna mana-mana bursa saham yang dipersetujui oleh pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji;

(p) perkataan “Negara yang Diminta” bermakna Negara Pejanji yang diminta untuk memberikan maklumat; dan

(q) perkataan “cukai” bermakna apa-apa cukai yang dikenakan Perjanjian ini.

2. Berhubung dengan penerapan Perjanjian ini pada bila-bila masa oleh suatu Negara Pejanji, apa-apa perkataan yang tidak ditakrifkan dalam Perjanjian ini hendaklah, melainkan jika maksudnya berkehendakkan makna yang lain, mempunyai makna yang dipunyainya pada masa itu di bawah undang-undang Negara itu, apa-apa makna di bawah undang-undang cukai Negara itu yang terpakai mengatasi makna yang diberikan kepada perkataan tersebut di bawah undang-undang lain Negara itu.

Perkara 5**PERTUKARAN MAKLUMAT APABILA DIMINTA**

1. Pihak berkuasa yang layak di Negara Yang Diminta hendaklah memberikan maklumat apabila diminta bagi maksud-maksud yang disebut dalam Perkara 1. Pertukaran maklumat tersebut hendaklah dibuat tanpa mengambil kira sama ada kelakuan yang sedang disiasat akan menjadi suatu jenayah di bawah undang-undang Negara Yang Diminta jika kelakuan tersebut berlaku di Negara Yang Diminta.

2. Jika maklumat yang ada dalam milikan pihak berkuasa yang layak di Negara Yang Diminta tidak mencukupi untuk membolehkannya mematuhi permintaan bagi maklumat itu, Negara itu hendaklah menggunakan semua langkah mengumpul maklumat yang berkaitan untuk memberikan maklumat yang diminta itu kepada Negara Pemohon, walaupun Negara Yang Diminta tidak mungkin memerlukan maklumat tersebut bagi maksud-maksud cukainya sendiri.

3. Jika diminta secara khusus oleh pihak berkuasa yang layak di Negara Pemohon, pihak berkuasa yang layak di Negara Yang Diminta hendaklah memberikan maklumat di bawah Perkara ini, setakat yang dibenarkan di bawah undang-undang domestiknya, dalam bentuk pernyataan bersumpah yang dibuat oleh saksi-saksi dan salinan rekod asal yang diakui sah.

4. Tiap-tiap Negara Pejanji hendaklah memastikan bahawa pihak berkuasanya yang layak bagi maksud-maksud yang dinyatakan dalam Perkara 1 Perjanjian ini, mempunyai kuasa untuk mendapatkan dan memberikan apabila diminta:

(a) maklumat yang dipegang oleh bank, institusi kewangan lain, dan mana-mana orang yang bertindak atas sifat agensi atau fiduisiari termasuk penama dan pemegang amanah;

(b) maklumat berhubung dengan pemilikan syarikat, perkongsian, amanah, yayasan, "Anstalten" dan orang lain, termasuk, dalam hambatan Perkara 2, maklumat pemilikan mengenai semua orang dalam satu rangkaian pemilikan; dalam hal amanah, maklumat mengenai setlor, pemegang amanah dan benefisiari dan pelindung; dan dalam hal yayasan, maklumat mengenai pengasas, ahli-ahli majlis yayasan dan benefisiari. Perjanjian ini tidak mewujudkan suatu obligasi kepada Negara-Negara Pejanji untuk mendapatkan atau memberikan maklumat pemilikan berkenaan dengan syarikat-syarikat dagangan awam atau dana atau skim pelaburan kolektif awam melainkan jika maklumat tersebut dapat diperolehi tanpa menimbulkan kesulitan yang tidak berpadanan.

5. Pihak berkuasa yang layak di Negara Pemohon hendaklah memberikan maklumat yang berikut kepada pihak berkuasa yang layak di Negara yang Diminta apabila membuat suatu permintaan maklumat di bawah Perjanjian ini untuk menunjukkan jangkauan kaitan maklumat tersebut dengan permintaan itu:

(a) identiti orang yang diperiksa atau disiasat;

(b) suatu pernyataan mengenai maklumat yang diminta termasuk jenisnya dan bentuk bagaimana Negara Pemohon ingin menerima maklumat itu daripada Negara Yang Diminta;

(c) tujuan cukai yang baginya maklumat itu diminta;

(d) alasan untuk mempercayai bahawa maklumat yang diminta itu dipegang oleh Negara yang Diminta atau ada dalam milikan atau kawalan seseorang di dalam bidang kuasa Negara yang Diminta;

(e) setakat yang diketahui, nama dan alamat mana-mana orang yang dipercayai ada memiliki maklumat yang diminta itu;

(f) suatu pernyataan bahawa permintaan itu adalah menepati dengan undang-undang dan amalan pentadbiran Negara pemohon, bahawa jika maklumat yang diminta itu adalah di dalam bidang kuasa Negara Pemohon maka Pihak berkuasa yang layak di Negara Pemohon akan dapat memperoleh maklumat itu di bawah undang-undang Negara Pemohon atau dalam perjalanan biasa amalan pentadbiran dan bahawa permintaan maklumat ini adalah menepati perjanjian ini; dan

(g) suatu pernyataan bahawa Negara Pemohon telah menggunakan segala cara yang ada dalam wilayahnya sendiri untuk mendapatkan maklumat itu, kecuali cara-cara yang akan menimbulkan kesulitan yang tidak berpadanan.

6. Pihak berkuasa yang layak di Negara Pemohon hendaklah menghantar maklumat yang diminta seberapa segera yang boleh kepada Negara Pemohon. Untuk memastikan jawapan segera, pihak berkuasa Negara yang Diminta hendaklah:

(a) mengesahkan penerimaan permohonan secara bertulis kepada pihak berkuasa di Negara Pemohon dan hendaklah memaklumkan pihak berkuasa di Negara Pemohon mengenai kekurangan dalam permintaan itu, jika ada, dalam masa 60 hari dari penerimaan permintaan itu; dan

(b) jika pihak berkuasa di Negara yang Diminta tidak dapat memperoleh dan memberikan maklumat itu dalam masa 90 hari dari penerimaan permintaan itu, termasuk jika ia menghadapi halangan dalam mengemukakan maklumat itu, pihak berkuasa yang layak di Negara yang Diminta hendaklah memaklumkan dengan segera kepada Negara Pemohon, menjelaskan sebab ketidakmampuannya, jenis halangan itu atau sebab-sebab bagi penolakannya itu.

Perkara 6**PEMERIKSAAN CUKAI DI LUAR NEGERI**

1. Suatu Negara Pejanji boleh membenarkan wakil-wakil pihak berkuasa yang layak di Negara Pejanji yang satu lagi untuk memasuki wilayah Negara yang mula-mula disebutkan bagi menemuduga individu-individu dan memeriksa rekod-rekod dengan persetujuan bertulis orang-orang yang berkenaan. Pihak berkuasa yang layak di Negara yang kedua disebutkan hendaklah memberitahu pihak berkuasa di Negara yang mula-mula disebutkan mengenai masa dan tempat perjumpaan dengan individu-individu yang berkenaan.

2. Atas permintaan pihak berkuasa yang layak di salah satu Negara Pejanji, pihak berkuasa yang layak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh membenarkan wakil-wakil pihak berkuasa Negara yang mula-mula disebutkan untuk hadir dalam sebahagian dari suatu pemeriksaan cukai yang berkenaan di dalam wilayah Negara yang kedua disebutkan.

3. Jika permintaan yang disebut dalam perenggan 2 dipersetujui, pihak berkuasa di Negara Pejanji yang menjalankan pemeriksaan itu hendaklah, dengan seberapa segera yang boleh, memberitahu pihak berkuasa yang layak di Negara yang satu lagi mengenai masa dan tempat pemeriksaan itu, pihak berkuasa atau pegawai yang ditetapkan untuk menjalankan pemeriksaan itu dan prosedur dan syarat-syarat yang dikehendaki oleh Negara yang mula-mula disebutkan bagi menjalankan pemeriksaan itu. Semua keputusan berkenaan dengan perjalanan pemeriksaan cukai itu hendaklah dibuat oleh Negara yang menjalankan pemeriksaan itu.

Perkara 7**KEMUNGKINAN UNTUK MENOLAK PERMINTAAN**

1. Negara yang Diminta tidaklah dikehendaki untuk mendapatkan atau memberikan maklumat yang tidak dapat diperolehi oleh Negara Pemohon di bawah undang-undangnya sendiri bagi maksud-maksud pelaksanaan atau penguatkuasaan undang-undang cukainya sendiri. Pihak berkuasa yang layak di Negara yang Diminta boleh enggan membantu jika permintaan itu tidak dibuat tetapi dengan Perjanjian ini.

2. Peruntukan-peruntukan Perjanjian ini tidak boleh mengenakan kepada suatu Negara Pejanji obligasi untuk memberikan maklumat yang akan mendedahkan sebarang perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial, rahsia profesional atau proses perdagangan. Dengan tidak menghiraukan peruntukan-peruntukan yang tersebut di atas, maklumat mengenai jenis yang disebut dalam perenggan 4 Perkara 5 tidaklah boleh disifatkan sebagai rahsia atau proses perdagangan tersebut hanya kerana ia memenuhi kriteria dalam perenggan itu.

3. Peruntukan-peruntukan Perjanjian ini tidak boleh mengenakan kepada suatu Negara Pejanji obligasi untuk mendapatkan atau memberikan maklumat, yang akan mendedahkan perhubungan sulit di antara klien dan peguam, peguamcara atau wakil lain di sisi undang-undang yang diterima jika perhubungan itu:

(a) dikemukakan bagi maksud-maksud meminta atau memberi nasihat undang-undang, atau

(b) dikemukakan bagi maksud-maksud untuk digunakan dalam prosiding undang-undang sedia ada atau yang dicadangkan.

4. Negara yang Diminta boleh menolak suatu permintaan maklumat jika pendedahan maklumat itu adalah bertentangan dengan dasar awam (*ordre public*).

5. Suatu permintaan maklumat tidak boleh ditolak atas alasan bahawa tuntutan cukai yang menimbulkan permintaan itu dipertikaikan oleh pembayar cukai.

6. Negara yang Diminta boleh menolak suatu permintaan maklumat jika maklumat itu diminta oleh Negara Pemohon untuk melaksanakan atau menguatkuasakan suatu peruntukan undang-undang cukai Negara Pemohon, atau sebarang kehendak yang berhubungan dengannya, yang mendiskriminasikan seseorang rakyat Negara yang diterima berbanding dengan seseorang rakyat Negara Pemohon dalam hal keadaan yang sama.

Perkara 8

KERAHSIAAN

Sebarang maklumat yang diterima oleh suatu Negara Pejanji di bawah Perjanjian ini hendaklah disifatkan sebagai sulit dan boleh didedahkan hanya kepada orang-orang atau Negara-Negara pihak berkuasa (termasuk mahkamah dan badan pentadbiran) dalam bidang kuasa Negara Pejanji yang terlibat dalam menaksir atau memungut, menguatkuasakan atau mendakwa berkaitan dengan, atau memutuskan rayuan berkenaan dengan, cukai-cukai dalam bidang kuasa itu. Orang-orang atau Negara-Negara berkuasa itu hendaklah menggunakan maklumat tersebut itu hanya bagi maksud-maksud tersebut. Mereka boleh mendedahkan maklumat itu dalam prosiding mahkamah awam atau dalam keputusan kehakiman. Maklumat itu tidak boleh didedahkan selainnya kepada mana-mana orang atau entiti atau pihak berkuasa lain atau mana-mana bidang kuasa lain tanpa persetujuan bertulis yang nyata daripada pihak berkuasa yang layak di Negara Yang Diminta.

Perkara 9

KOS

Melainkan jika pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji sebaliknya bersetuju, kos biasa yang dilakukan dalam memberi bantuan hendaklah ditanggung oleh Negara Yang Diminta, dan kos istimewa yang dilakukan dalam memberi bantuan (termasuk kos yang munasabah dalam menggunakan khidmat penasihat berhubung dengan litigasi atau selainya) hendaklah ditanggung oleh Negara Pemohon. Atas permintaan salah satu Negara Pejanji, pihak-pihak berkuasa yang layak hendaklah berunding sebagaimana yang perlu berhubung dengan Perkara ini, dan terutamanya pihak berkuasa yang layak di Negara Yang Diminta hendaklah terlebih dahulu berunding dengan pihak berkuasa yang layak di Negara Pemohon sekiranya kos memberi maklumat berkenaan dengan suatu permintaan khusus dijangka sebagai penting.

Perkara 10

PELAKSANAAN UNDANG-UNDANG

Negara-Negara Pejanji hendaklah memperbuat sebarang undang-undang yang perlu untuk mematuhi, dan menguatkuasakan, terma-terma Perjanjian ini.

Perkara 11

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji hendaklah sama-sama berusaha untuk menyelesaikan sebarang kesulitan atau keraguan yang timbul berkenaan dengan tafsiran atau penerapan Perjanjian ini.
2. Sebagai tambahan kepada usaha-usaha yang disebut dalam perenggan 1, pihak-pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji boleh sama-sama menentukan prosedur-prosedur untuk digunakan di bawah Perkara-Perkara 5 dan 6.
3. Pihak-Pihak berkuasa yang layak di Negara-Negara Pejanji boleh berhubung antara satu sama lain secara langsung bagi maksud-maksud Perkara ini.
4. Negara-negara Pejanji boleh juga bersetuju mengenai bentuk-bentuk lain untuk menyelesaikan pertikaian.

Perkara 12

MULA BERKUAT KUASA

1. Kerajaan Australia dan Kerajaan Kebawah Duli Yang Maha Mulia Paduka Seri Baginda Sultan dan Yang Di-Pertuan Negara Brunei Darussalam hendaklah memaklumkan satu sama lain melalui saluran diplomatik apabila siap prosedur-prosedur perlembagaan dan undang-undang mereka untuk permulaan berkuat kuasa ke dalam Perjanjian ini. Perjanjian ini hendaklah mula berkuat kuasa pada tarikh pemberitahuan yang terakhir, dan selepas itu hendaklah berkuat kuasa:

(a) dari 1 Januari 2012 berkenaan dengan perkara-perkara cukai jenayah yang berhubung dengan tempoh-tempoh kena cukai yang bermula pada atau selepas 1 Januari 2012 atau, jika tidak ada tempoh kena cukai tidak ada, semua penganan cukai yang berbangkit pada atau selepas 1 Januari 2012; dan

(b) dari 1 Januari 2012 berkenaan dengan semua perkara-perkara lain yang diliputi dalam Perkara 1 yang berhubung dengan tempoh-tempoh kena cukai yang bermula pada atau selepas 1 Januari 2012, atau jika tempoh kena cukai tidak ada, semua penganan cukai yang berbangkit pada atau selepas 1 Januari 2012;

Perkara 13

PENAMATAN

1. Perjanjian ini hendaklah terus berkuat kuasa untuk selama-lamanya, tetapi salah satu daripada Negara-Negara Pejanji boleh, selepas tamat tempoh 3 tahun dari tarikh mula berkuat kuasa, memberi kepada Negara-Negara Pejanji lain yang satu lagi melalui saluran diplomatik notis secara bertulis mengenai penamatan itu.

2. Penamatan tersebut hendaklah menjadi berkuat kuasa pada hari pertama dalam bulan selepas tamatnya tempoh enam bulan selepas tarikh penerimaan notis penamatan itu oleh Negara Pejanji yang satu lagi.

3. Dengan tidak menghiraukan sebarang penamatan dari Perjanjian ini, Negara-Negara Pejanji hendaklah terus terikat dengan peruntukan-peruntukan Perkara 8 berkenaan dengan sebarang maklumat yang diperolehi di bawah perjanjian ini.

PADA MENYAKSIKANNYA, wakil-wakil yang bertandatangan di bawah ini, yang telah diberi kuasa dengan sempurna oleh Kerajaan-Kerajaan mereka masing-masing, telah menandatangani Perjanjian ini.

Diperbuat di Bandar Seri Begawan, Negara Brunei Darussalam pada hari ini 6 haribulan Ogos 2013, dalam dua salinan dalam Bahasa Inggeris dan Bahasa Melayu, kedua-dua naskhah adalah sama sahnyanya. Sekiranya terdapat perbezaan tafsiran antara naskhah-naskhah itu, maka versi bahasa Inggeris hendaklah dipakai.

KERAJAAN KEBAWAH DULI YANG
MAHA MULIA PADUKA SERI BAGINDA
SULTAN DAN YANG DI-PERTUAN
NEGARA BRUNEI DARUSSALAM

KERAJAAN AUSTRALIA

Diperbuat pada hari ini 1 haribulan Rejab, Tahun Hijrah 1437 bersamaan dengan 9 haribulan April, 2016 di Bandar Seri Begawan, Negara Brunei Darussalam.

PEHIN ORANG KAYA PEKERMA JAYA
DATO PADUKA HAJI AWANG JUDIN BIN HAJI ASAR
Setiausaha kepada Majlis Mesyuarat Menteri-Menteri.